

Belgie 17 december 2011.

Vandaag weer opgetogen naar Corbais met Easy, we waren met een klein clubje, 2 honden, 3 geweren en een fotografe in opleiding. Daar kunnen wel mooie foto's van verwacht worden.

Halver wegen Antwerpen werd het wit, er lag een beetje sneeuw, nooit verwacht want bij ons regende het.

Easy had er veel zin in, ze voelde zich al helemaal thuis.

Het eerste kleine bosje werd door ons uitgekamd, dit leverde voor haar 3 fazanten op. Mooi de spirit zat er in. Daarna stelde we ons op in linie over een akker, waar geen hazen geschoten mochten worden. De honden mochten geen hazen knippen, (Belgische uitdrukking voor doodbijten) er gingen wel veel hazen op. Gelukkig had ik Easy nog aan de lijn!!

Verderop een mooie klucht met patrijzen, ook die werden ongemoeid gelaten.

Er werd een tweede bos uitgekamd, hetgeen met 2 honden loei zwaar was, de brandnetels slingerde tot op borsthoogte. Op een bepaald moment riep Eddy: "de witte hond staat voor", op dat moment bleef ik hangen in de braamstruiken en viel. Ze stootte wel mooi de fazant er uit. Met veel doorzettingsvermogen bleef ze het bos doorzoeken, ze klom zelfs boven op een stapel afvalhout en gaf aan dat er iets onder zat.

Na de heerlijke "Barrau" lunch, die voor ons Nederlanders veel te kort is met al dat lekkers, gingen we weer veel te snel op pad. Inmiddels was ik verkleumd en de anderen zagen er ook niet veel beter uit. Af en toe een licht buitje maakte het nog guurder.

Easy had nergens last van en voelde warm aan, nogal logisch gezien haar draven voorlangs de linie.

Bij de volgend driften waren de hazen weer vrij en voelde je wel iets van concurrentie bij de Belgen, maar alles met veel humor, want er wordt nog al een mis geschoten.

Inmiddels was er al een haas aan mij afgegeven om te pekelen en te dragen, toen Easy een ziek geschoten haas apporteerde. Dit leverde mij wel weer de kriebels op want ze was compleet uit het zicht, met Donald de bruine labrador achter haar aan.

De haas was al opgegeven totdat zij er aan kwamen, Easy met haas en Donald aan haar zijde. Wat een zware klus over die afstand. Ik was wel weer heel trots op haar, ondanks dat ik 2 hazen moest dragen op een glibberige akker hetgeen wel zwaar was. Geweldig om te zien die twee naast elkaar. Het liep tegen drie uur en ik verlangde na de après jacht, maar moesten nog een flink stuk terug naar de auto's lopen.

Gelukkig binnen in de jachthut snorde de potkachel en smaakte de borrel.

Het tableau werd ook weer mooi afgeblazen door 4 hoornblazers, waarbij zelfs wij Nederlanders bedankt werden in een jachthoorn lied voor het goede hondenwerk en natuurlijk ons enthousiasme, heel leuk!!

Na het avondeten moe maar voldaan weer naar huis, ik hoefde gelukkig maar vanaf Breda te rijden waar ik mijn auto had laten staan en kon meerijden met Jan.

Weer een geweldige jachtdag rijker, dank daar voor!!

Foto's Nadja Geskus.